

Med nyaffattelsen af § 15, stk. 2, bringes den gældende § 15, stk. 3, i overensstemmelse med konkurslovens § 197, stk. 2, jf. lovforslag L 10 og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede § 15, stk. 3, svarer til det gældende § 15, stk. 3, 1. led.

Det foreslåede § 15, stk. 4, svarer til konkurslovens § 197, stk. 4, jf. lovforslag nr. L 10 og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede § 15, stk. 5, svarer til det gældende § 15, stk. 4.

Det foreslåede § 15, stk. 6, svarer til det gældende § 15, stk. 8. Det foreslåede stk. 6 er dog ændret i overensstemmelse med, at den gældende bestemmelse i § 15, stk. 7, hvorefter en skyldner, der ikke kan godtgøre, at vedkommende ikke er i stand til, og inden for de nærmeste år ikke har udsigt til, at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, i stedet for eftergivelse kan meddeles henstand med betaling af gælden, ikke videreføres.

Henstand vil i stedet fremover skulle tillades efter bestemmelsen i lovforslag nr. L 112, § 3, stk. 2. Med forslaget løsrives betingelserne for opnåelse af henstand således fra betingelserne for eftergivelse, og der indføres en administrativt enklere adgang til at tillade henstand.

Således vil det være muligt at meddele henstand i en kort periode, uden at der forud herfor er gennemført en manuel og ressourcerelevende betalingssevnevurdering, som det er tilfældet efter gældende regler. For eksempel vil henstand kunne opnås, hvis skyldneren afvikler anden gæld til det offentlige og derfor midlertidigt ikke har nogen betalingssevne.

Ændringen berører ikke den henstand som ydes i en delvis eftergivelsessituation jf. lovforslagets § 15 a, stk. 1, (den nuværende § 15, stk. 5).

Den foreslåede § 15 a, stk. 1, svarer til det gældende § 15, stk. 5. Ifølge bestemmelsen kan eftergivelse gå ud på bortfald eller nedsættelse af skyldnerens gæld. I forbindelse med nedsættelse kan der træffes bestemmelse om henstand med og afdragsvis betaling af den ikke eftergivne del af gælden. I henstands- og afdragsperioden sker der ingen forrentning af gælden.

De foreslåede § 15 a, stk. 2 og 3, svarer til konkurslovens § 216, stk. 6 og 7, jf. lovforslag L 10 og bemærkningerne hertil.

Det er hensigten, at skatteministeren på baggrund af bemyndigelsen i § 15 a, stk. 2, vil udstede en bekendtgørelse med udgangspunkt i de tilsvarende regler vedrørende gældssanering, der forventes udstedt af justitsministeren, jf. bemærkningerne til forslag til lov

om ændring af konkursloven og konkursskatteloven (L 10).

Forslaget til § 15 b er en videreførelse af den nugældende § 15, stk. 6. Ifølge bestemmelsen kan eftergivelse bortfalde, hvis det oplyses, at skyldneren i forbindelse med eftergivelsessagen har gjort sig skyldig i svigagtigt forhold, eller hvis skyldneren groft tilsidesætter sine pligter i forbindelse med afvikling af den ikke eftergivne del af gælden.

Der indsættes ikke nogen bestemmelse svarende til konkurslovens § 199, stk. 2, om, at pantsikret gæld ikke eftergives, i det omfang pantet strækker til. Det er gældende administrativ praksis, at gældssaneringspraksis på dette område følges, og det er hensigten, at denne praksis videreføres og tilpasses den nye regel i konkurslovens § 199 a, jf. lovforslag L 10, hvorefter det pantsikrede defineres som ejendommens handelsværdi med tillæg af 10 pct.

Til § 52

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af samlingen af det offentlige restanceinddrivelse. I forbindelse med inddrivelse af restskatter, B-skatter og øvrige krav, der udspringer af kildeskatteloven, og som kommunerne i dag varetager inddrivelsen af på statens vegne, har kommunerne muligheden for at pålægge erindringskrav, tilsigelser til udlægsforretninger og begæringer om indeholdelse i løn m.v. et gebyr på op til 250 kr. i medfør af lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves eller inddrives af amtskommuner og kommuner, jf. lov nr. 939 af 27. december 1991. Gebyrerne kan inddrives ved udpantning og indeholdelse i løn m.v.

Forslaget skal sikre, at restanceinddrivelsesmyndigheden fremover får samme mulighed i dens inddrivelsesarbejde, og det foreslås derfor, at skatteministeren kan bestemme, at der for erindringskrav, tilsigelser til udlægsforretninger og afgørelser om indeholdelse i løn m.v., som udstedes af restanceinddrivelsesmyndigheden vedrørende B-skatter og restskatter efter kildeskatteloven, skal betales gebyr til restanceinddrivelsesmyndigheden. Gebyret kan maksimalt udgøre 250 kr. i lighed med gældende regler og omfatter kun krav, som tidligere har været omfattet af lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves eller inddrives af amtskommuner og kommuner.

Det følger af kildeskattelovens §§ 72 og 73, at gebyrerne kan inddrives ved udlæg og lønindeholdelse efter kildeskattelovens regler herom.